

דף עז.

י"ד סימן נה סעיף ט

עין משפט ב.

ט. יג. גידין כיון שסופן להקשות כ אינם מצילים.

י"ד סימן נה סעיף ה

עין משפט ג.

עיין לעיל דף עז: עין משפט ד.ה.

י"ד סימן נה סעיף י

עין משפט ד.ה.

י. יד. לא היה הבשר שחופה את רובו במקום אחד אלא מתלקט או אפי' במקום אחד אבל מרודד או נקלף מעל העצם או ניקב או נסדק או נתמסמס ונעשה כעין בשר שהרופא גורדו אינו מציל.

הגה: ואנו לא בקיאים בבשר שהרופא גורדו וכל מקום שנשתנה מראית הבשר אינו מציל.

י"ד סימן נה סעיף יא

עין משפט ו.

יא. טו. נקדר הבשר בסכין מעל השבר כעין טבעת העיגול ורוב היקיפו מכוסה כשרה ל והוא שיהיה בשר דבוק בעצם סביב הקדרה.

י"ד סימן קצד סעיף ד

עין משפט י.

ה. ו. ילדה ולד חי ואח"כ הפילה שליא, אינה חוששת לולד אחר אלא תולה אותה בולד שכבר ילדה עד כ"ג יום מ, אבל אם הפילה נפל תחילה אין תולין השליא שהפילה אח"כ בו, וחוששת לשליא ליתן לה ימי טומאה של נקבה.

כ. ממסקנת הגמ' שם.

ל. ולפי מש"כ הרמ"א בסוף סעיף ה' אין מכשירין אפי' בהפ"מ ונקדר הבשר הו"ל ניקב בעור ואין העור שלם ואין מכשירין. כף החיים אות פ"ב מזבחי צדק.

מ. דהיינו כ"ד יום עם יום של יציאת השליא, כ"כ הב"י, וש"ך, וכך שיערו חז"ל שיכולה השליא לשהות, והוא מגמ' שם דף כ"ז ע"א. ולמעשה אין דבר זה שכיח.

עין משפט כ.ל.

יו"ד סימן שטו סעיף ז

ז. בהמה דקה שנימוח העובר שלה ויצא המיחוי פטורה מהבכורה, וצריך להראות לרועה חכם אם זה מיחוי ולד. אבל בהמה גסה שהפילה שליה פטורה מהבכורה^א, והשליה עצמה אין לה קדושה ומותר להאכילה לכלבים. האם בחררת דם פטורה מהבכורה, והחררה תיקבר כדי לפרסמה שהיא פטורה מהבכורה.

דף עז:

עין משפט ג.

יו"ד סימן קצד סעיף ז

ט. המפלת דמות בהמה חיה ועוף וכו' ושליה קשורה בה אינה חוששת לולד אחר^ב, ואם אינה קשורה בה חוששת לולד אחר ואע"פ שהולד הנדמה לבהמה זכר, חוששין ליתן לה ימי טומאת נקבה בשביל השליה.

ג. שאין שליה בלא ולד, וכן בחררת דם, מ"מ השליה א"צ לקבור שהכל יודעים שאין שליה בלא ולד ע"כ א"צ פרסום. ט"ז וש"ך.
ס. ולדידן שאין אנו בקיאים, נותנים עליה ימי טומאה של נקבה. ש"ך ס"ק ז'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com